

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Magyar virtus.

Minden népnek, minden nemzetnek meg van a maga szokása, a maga karaktere, jellege, fajtája. A magyarnak is!

Sok jó tulajdonság, sok kiváló nemzeti erény jellemzi nemzetünket az Ázsia szabad pusztáin született azt a nemzetet, mely nem politikai ármánykodással szerezte meg ezt mai földet, ezt a sok nemzeti gyönyörűséget, de sok hazafiúi fájdalmat is osztályrészül juttató szent hazát, — hanem nyílt küzdelemmel, férfias harccal, az erősebb jogán, a mely jog a nemzetek életében a legigazabb, a legtisztább, még ha durva is, mert ős jog, minden nemzeteket egyaránt illető, mindig is fennmaradó jog!

Bizonyos nemes méltóság, nyugodt komolyság, őszinte nyíltszívűség, becsületesség, nemes nemzeti büszkeség s magára tartás, lángoló honszeretet, nagylelkűség és határtalan vendégszeretet minden magyarnak kiváló jellemvonása.

Gyakran heves és indulatos, forrón szeret és gyűlöl; de a bosszúvágy, a ravaszság, az álnok, gyáva, csuszómászó és kétszínű magaviselet idegen tőle és utálatos előtte.

S a milyen az egyén, olyan az egész nemzet, tenyerén hordja a lelkét. Azért is csapták be olyan gyakran, olyan sokszor a „sógorék“, mert a „sógorék“ karaktere megint más forma. Van azonban a magyarnak egy tulajdonsága, a mely átokként súlyosodik a nemzetre és a mely ezernyi gondjának, ezernyi bajának, megszámlálhatatlan veszteségeinek, rengeteg hiábavaló pénz és véráldozatának egyedüli forrása.

És ez az *idegen* iránti rajongás!

Kis dolgaiban, nagy dolgaiban, mindig az idegen tolakszik előtérbe, mindig az ragadja magához a vezető szerepet.

És ez így volt a múltban, így van a jelenben s így lesz a jövőben is. Mert a magyar irigy egymásra!

Csúnya dolog, de igaz! Ha egy kiválik közülünk, tehetsége, tudása, aka-

ratereje, nagy ismerete által, azt nem engedjük érvényesülni, mert már előre irigyeljük.

Nem azt nézzük, hogy annak munkássága, annak tehetsége mi minden jót hozhatna a közre, hanem azt nézzük, mennyivel lesz több, mint mi, mennyivel lesz az népszerűbb, mint mi! Tehát le vele, koloncot a nyakára, hogy ki ne emelkedhessék a szürke köznapiasságból.

Tehetségeit megtagadni, azt amit eddig produkált nem a munkásságának tulajdonítani, hanem csak a véletlen szerencsének, a körülmények egybejátszásának számítani be. Minden jót, amit akar ellenezni, mert hisz az a főcél, hogy az a mi vérünkben való vér, az a mi husunkból való hus ne legyen több mint mi!

A közérdek, az csak másodrangu kérdés! Valahogy lenni kell, valahogy mindig volt!

Ha azonban közénk pottyán egy idegen, valahonnan Bergengóciából, az ő tyúk eszével, azt egész másként bíráljuk.

Az az édes óra . . .

Az az édes óra
Jut-e még eszedbe;
Mikor rá borultam
Fehér kis kezedre.
— Jut-e még eszedbe?

Az a mosolygó lány
Tán nem is te voltál,
Aki akkor, egyszer
Szívemre hajítottál.
— Tán nem is te voltál.

Csak egy elszálló kép
Hogy mindig sirassam,
De szívemhez többé
Soh' se szorithassam,
— Csak mindig sirassam! . . .

Szabotcska Mihály.

Az utolsó bál.

Irtta: GOTTIER LAJOS.

Az öreg Tardos Endre halála után az örökösöket megrohanták a bitelezők és rövid idő alatt minden dobra került. Mikor aztán a híres szép tárdosi kastélyra került a sor, az özvegy és leánya nem várták be a szomorú aktust, hanem a megelőző napon felköltöztek a fővárosba. Vagy ezer forint évi jövedelmet meg tudtak menteni, abból csak megélnék valahogy.

Keserves kilátás biz az, olyan urí nőknek ezer forintból élni, a kik azelőtt tíz anynyit költöttek évenként. Eleintén tellett, a mikor meg már nem tellett, volt Tardos Endrének hitele bőven. Igénybe is vette. S épen ez volt a baj.

Egy verőfényes tavaszi napon a vén családi kastély kapuja nyikorogva záródott be a hátuk mögött. Andrea az édes anyjával ott ült egy paraszt szekéren. Keszeg Nagy János fuvarozta őket a vasúthoz. Andreának el szorult a szíve. A büszke lány úgy szeretett volna hátra fordulni, hogy még egy bucsupillantást vessen a kastélyra, a

hol annyi vidám órát töltött. De azért nem nézett hátra. Egy világért sem akarta édes anyja előtt elárulni gyöngeségét.

Hol is vannak azok az idők, a mikor a híres megyebál után (a melyiken gróf Jánosyné volt a lady patronesse) tíz száncával jöttek ki a bál vendégek a városból a tárdosi kastélyba korhelylevesre?! Az urak magok hajtották a lovakat. A kocsisok csak parádénak ültek gentry gazdáik mellett. Leghátul jöttek a cigányok két szánon. Micsoda hét vármegyére szóló muri volt az! A három napig tartó korhelyleves!

Akkor történt, hogy a fiatal gróf Jánosy annyira belebolondult Andrea fekete szeméibe . . . Csakhogy, persze mágnás ritkán vesz el gentry leányt.

Andrea egészen elmerült gondolataiba. Csak arra tért magához, hogy a szekér egy nagyot döcözött. Édes anyja fölsóhajtott. Keszeg Nagy János gazduram pedig közibe vágott a lovaknak:

— Gyí te! Sárkány!

Hűséges kutyájok, a fehér szőrű Tisza keservesen vonított az árokban. Mert az okatlan állat megérzi ám a gazdája szomorúságát . . .

Először bámuljuk, hogy de különös, nem is egész olyan, mint mi; majd a rokonszenvünket kelti fel; majd fedezünk fel benne olyan kiváló tulajdonságokat, amiket az az anyatejjel sohasem szitt be, se neveltetéssel nem szerzett, a miről a jámbor maga se tud, csak mi; amiért mást kinevetünk, az nála érdekes, nem mindennapi és így tovább, alkotunk belőle nagyságot, lessük a cselekményeit, a szájáról el-
lebbenő szent ígét, mint egy orákulumot. Vezetése alá adjuk magunkat, mint egy jámbor tinó, a hajcsárnak.

De legalább sem a sógor, sem a koma, sem a szomszéd nem lesz különb, mint mi. A hirnév, a közhangulat azokat sem emeli ki a tucatból.

És ez a fő, minden egyéb bliktri!

És ez a jellemvonás, a mely önzésében nemcsak hogy rút, de eredményeiben végtelen káros is, végig húzódik nemzeti történetünk egész vonalán is. Nemcsak a kicsinyekben, de a nagy dolgokban is előtérbe nyomult ez az átokszerű fajtajelleg, a mely megölte nemzeti vezetésünket, kiszolgáltatva nemzeti és közgazdasági érdekeinket idegen érdeknek, az egymással való torzsalkodás s egymás érdemeinek letiprása iránti harcban, még nemzeti jogainkat is idegen invázió verte békóba, a mi nekünk megmaradt, az csak Potemkinfalva, a mely csak látszik, de magva nincs.

Minden cselekményünkre, gondolkodásunkra, észjárásunkra, sőt tán még álmainkra is rá illik a költő mondása:

Atok veri meg a magyart,
Hogy az soha össze nem tart!

II.

A körut egyik palotájában, a negyedik emeleten béreltek ki két kis szobát. Nagyon szerényen, visszavonulva éltek. Egy takarítónőt tartottak. Az asszony maga járt a piacra bevásárolni. Andrea csak nagy ritkán mozdult ki hazulról. Örökösen otthon ült. Varrt, főzött, takarított, olvasott. Vagy pedig óra számra elült az ablakban s mély tűzű, nagy fekete szemével merően bámult ki felé a magas háztetőkön túl, a végtelen kékségbe, míg édes anyja sóhajtozva járt-kelt a házban.

Igy teltek lassan az évek.

Néha, a mikor Andreának különösen keserű, rossz napja volt, Tárdosné lopva nézte az ő hervadásnak induló, harmincz éves leányát s titokban könnyet törült ki szemiből.

Egy estefelé, a mikor Andrea anyja unszolására kiment friss levegőt színi a körut-ra, egész izgatottan érkezett haza.

— Csak képzeld! Bereő Judittal találkoztam. Tudod, a kít Alóczy Zsiga vett feleségül. Itt laknak a kerepesi-uton. Olyan elegáns szép, asszony lett belőle. Nagyon hítt, hogy látogassuk meg.

H I R E K.

Melyik?

Szavalja egy reformátor.

Nem tudom én: melyik a szebb, melyik dicsőbb, melyik nagyobb? Az egylet-e? a hol örökké virág nyílik, napfény ragyog, a hol mint a virág nyílása: minden mi szép s nemes — örök, ápolja, örzi férfi, asszony — és rájuk hasztalan török.

Nem tudom én: melyik a szebb, melyik dicsőbb, melyik nagyobb? A kaszinó? hol nem a napfény, hanem a szellem, ész ragyog. Hol istenadta fény és pompa, virág, költészet nincsenek — de rám mosolyg az elnök arca: szebben mint bármily láuyszemek.

Nem tudom én: melyik a szebb, melyik dicsőbb, melyik nagyobb? s ezért most még mindkettőben egyformán lelkes tag vagyok!

Ira.

— **Doktorátus.** Mint értesülünk *Weichart* Rezső földink a kolozsvári tudomány egyetemen jogtudományi doktorátust szerzett.

— **A József főherczeg Sanatori-umi sorsjáték sorsolását** február 25-én megtartották. Az egyesület a hivatos nyere-ményjegyzéke a Budapesti Hírlap, Pesti Hírlap és Budapest február hó 28-iki számában tétik közzé. Ezenfelül az egyesület mind-azoknak, a kik levelezőlapon kéri, — *ingyen* küld 28-tól kezdődőleg nyere-ményjegyzéket.

— **Eljegyzés.** *Löringer* Hermann a „Lang H. Fia” pécsi cég alkalmazottja eljegyezte *Epstein* Bella kisasszonyt Szigetvárról.

— **Hermelint lőtt.** Ritka vadászszere-
ese érte *Hónig* Aladárt a somogy apátii ura-
dalom nagybérlejtét. Ugyanis nem régiben
vadászterületén, egy előtte teljesen ismeret-
len gyönyörű állatot lőtt, melyet kitévés
végett *Dr. Lendl* Adolf müegyetemi magán-
tanár, a nemzeti muzeum volt tisztviselőjé-
nek budapesti praeparatoriumába küldött fel;
honnét azon megbízható, örvendetes értesi-
tést kapta, hogy az általa elejtett állat
nem más, mint egy szép példány hermelin

— **Álkulcsos tolvajok** jártak a héten
Tabak György tanárnak a zsigóti szőlőhe-
gyen levő présházánál. De szerencsére sem-
mit sem vihettek el, mert a kulcs az ajtó-
zárba belétörött.

— **Agyonütötte a fa.** A Szentegáti ura-
dalomhoz tartozó galambosi erdőben f. hó
22-én irtás közben egy fa ága letörött és
Papp József endrőcezi lakost oly súlyosan
megsebesítette, hogy még az nap meghalt.

— **Ev. ref. lelkészi értekezlet** volt f.
hó 21-én d. e. 11 órakor Szigetvárott a
„Korona” szálloda 7-es számú szobájában
Novotnyi Alajos k.-dombói lelkész elnöki-
lete alatt. Az értekezleten a környékbeli lelké-
szek szép számban vettek részt. Jelen volt-
tak: *Barla Szabó* János (n.-dobszai) *Fehér-
váry* Gyula (hoboli), *Seregély* Dezső (hatvani),
Kovács Bertalan (kálmanécsai), *Varga* Dezső
(darányi), *Begedy* István (istvándi-i), *Simon*
Károly (patai), *Dömötör* Lajos (gy.-melléki),
Mátyás N. (kisdobszai) ev. ref. lelkészek és
Csepy N. (viszlói) s. lelkész. Az értekezlet
tárgyát, az Egyházi adózás és a lelkészi
nyugdíjintézet felállítására képezték. Mindkét
tárgyhoz többen szólottak hozzá. Alapos és
beható vita után az értekezlet d. u. 1 órakor
ért véget. Ezután pedig társasbéd volt a ven-
déglo éttermében.

— **Az orsz. színész egyesület pártoló
tagjai**, mint a „Színészek lapja” legutóbbi
száma közli, összesen negyvenhat. Kik kö-
zött városunk élégszépén van képviselve. Még
pedig pártolótagok Szigetvárról: *Dr. Kriszt*
Béla, *Dr. Szily* Ádám, *Bárvárh* Gyula és
Hónig Aladár (Som.-Apáti).

— El is mehetnének egyszer. És Tár-
dosné, szokása szerint, nagyot sóhajtott.

Bereőék ugyanis, azelőtt néhány évvel
a szomszéd faluban laktak, közel Tárdosék-
hoz. Bereő Judit és Tárdos Andrea elég jó
barátnők voltak. Már a mennyire Andrea, a
ki akkoriban telivér jukker leány hírében ál-
lott, képes volt leányokkal barátkozni. Ő egy-
szerűen megvetette a saját nemét. Csak fér-
fiak társaságában találta jól magát.

Ez a találkozás nagy hatással volt reá.
Az az elegáns szép asszony egy részlet volt
neki a multból. Abból a gondtalan, szép
multból, a melyet jelen sanyaru körülményei
közt sehogy sem tudott feledni.

Napokig izgatott volt utána. Nyugtala-
nul járt-kelt, Nem találta helyét sehol. Még
sétálni is kiment mindennap.

Szegény édes anyja meg szóltanul néz-
te és . . . ujult erővel fogott hozzá a so-
hajtozáshoz.

Ugy történt, hogy egyszer Andrea
megint azzal jött haza a sétáról, hogy ta-
lálkozott Alóczy-néval.

— Nagyon jó dolga van, szól az édes
anyjának. A férje derék ember. Még zsurt is
tartanak. Minden pénteken fogad. Okvetetlen

számít ránk. Régi ösmerőseink közül a Hor-
váthi fiuk vannak ott náluk minden zsuron.
A két kisebbik, mert Gábor és Pali már rég
megnősültek.

Erre aztán mindketten sóhajtottak egyet.
Denique, a dolognak az lett a vége, hogy
a legközelebbi pénteken Tárdosné és a le-
ánya elmentek az Alóczy-né zsurjára.

Igen kedves társaságot találtak ott. A
háziasszony végtelenül örvendett nekik. An-
drea, mihelyt valódi szmirna szőnyeget ér-
zett lábai alatt, ismét elemében volt. Szinte
megfiatalodott abban a parfümös légkörben,
melyben élete szebb részeit töltötte. Igazi
gentry-társaság volt, melynek tagjai nem
urazták egymást, mégis urak voltak vala-
mennyien.

Anyja és leány jól érezték magokat.
Néhány régi ösmerőssel is találkoztak. Töb-
bek közt, ott voltak a Horváth fiuk, a kik
akkoriban, mikor Andrea fénykorát élte Tár-
doson, még labdázta és zsványosdit ját-
szottak a falusi paraszt gyerekekkel. Most
pedig monoklit viselnek, jukker módra fog-
nak kezét és a hölgyeknek azt mondják,
hogy: maga.

— Éppen arról beszélünk, hogy a Vul-

— **A szigetvári állami polgári iskola** a „Vörösmarty Emléktábla-Alap” javára 1905. évi márczius hó 5-én az intézet tornacsarnokában Vörösmarty-ünnepélyt rendez. Kezdeté délután 6 órakor. Belépőjegy ára személyenként 1 kor. A felülfizetéseket köszönettel fogadjuk és az Emléktábla-Alaphoz juttatjuk. Műsor: 1. *Hymnus* Énekl az ifjúsági énekkar. 2. *Szigetvár*. Szavalja Bali Sándor tanár. 3. *A szegény asszony könyve*. Szavalja Stern Szerén IV. o. t. 4. *Keserű pohár*. Énekl az ifjúsági vegyes énekkar. 5. *Szép Ilonka*. (Melodráma.) Szavalja Kun Kálmán tanár. Zongorán kíséri Stefan Gyula tanár. 6. *Kont és társai*. „A Bujdosók” című színmű 5-ik felvonásából. 7. *Szózat*. Énekl az ifjúsági énekkar. A szavalatok főbb eseményeit a polgári iskola leány- és fiú növendékei élőképben mutatják be.

— **Kendőt lopott a boltban.** *Andok* Mártonné szül. Tóth Juli poklosi polgáraszony f. hó 21-én Kertész Miksa kereskedő üzletéből 6 kor. értékű fekete selyem kendőt lopott. De rajt vésztett, mert tetten érték és feljelentették a kir. járásbírósnál.

— **A „Szigetvári Kereskedelmi Testület”** f. hó 19-én tartotta évi rendes közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett. — A titkár és számvizsgálók jelentése után megjelent a tisztújítás, melyszerint elnök *Ocsodál* Gusztáv, alelnök *Fuchs* Zsigmond, titkár *Grünhuth* Rezső, pénztáros *Baumgartner* Adolf lett. A választmány tagjai: *Fischmann* Adolf, *Kozáry* Ede, *Kohn* Jakab, *Nagy* Ferencz, *Stern* Sándor és *Ullmann* Zsigmond. — Számvizsgálóknak megválasztottak: *Adler* Sándor, *Kardos* Gyula és *Pents* Márton.

— **Tolvaj suhanczok.** Babócsai József, Vosesinyák István és Ferencz helybeli 10-15 év körüli suhanczok f. hó 7-én *Fuchs* Zsiga kereskedő kukoricza góréjából egy lécz kifeszítése után először 17, azután 18 majd 13 kg. fejes kukoriczát, *Kohn* Jakab helybe-

li kereskedőtől pedig egy zsakot loptak s a lopott kukoriczából kétizben *Morgenstern* Bernát szintén helybeli lakosnak több-kevesebb mennyiséget eladtak. Az eljárás folyik.

— **Az elhagyott szerető hosszuja.** Gyakran előforduló esetről értesítik lapunkat. Ez pedig az, hogy később ha megjött a kiábrándulás, megbánják az elvakult szerelmesek az eféle fura mókát. Ha elhidegültek az érzelmek vagy egyik vagy másik fél részéről, neveléses, nem kell mindjárt lövöldözni és tragédiát játszani, hanem inkább a „Váljunk el” vigjátékot. És így sem emberben, sem állatban nem esik kár. Pálfaluban egy szerelmi história nem így akart befejeződni, mert a férfinél jóval idősebb nő meg gondolatlanságában fegyvert ragadott és ezzel kétszer szerelmére lőtt, hogy aztán önmagát eméssze el. De szerencsére terve nem sikerült. Az eset részletei a következők: *Béres* Katalin 28 éves pálfalui születésű napszámosnő beleszeretett *Virág* János 19 éves pálfalui polgár fiuba. A szerelmesek hosszabb ideig boldogan éltek, sőt viszonyuknak rövid időn belül gyümölese is lesz. A szerencsétlen nő az utóbbi időben azonban azt vette észre, hogy imádottja mindjobban elhidegül iránta. Majd midőn megtudta, hogy az mással váltott jegyet, elhatározta, hogy öngyilkossá lesz s azért egy revolvert vásárolt. A szerelmes nő azonban úgy látszik nem igen érthetett a fegyverek használatához, mert hirtelen azon elhatározás érelődött meg benne, hogy a Drávába öli magát miért is f. hó 17-én éjjel férfiruhába öltözve elment a Dráva partjára, hogy a víz hideg hullámaiba lelje halálát. A véletlen azonban úgy látszik, mint mindig, most is közre játszott s arra hozta a hűtlen ifjut. Midőn a csalódott nő felismerte a sötétben közelgő szerelmeset elővette revolverét s kétszer közvetlen közelről az ifjura sütötte. A kezén könnyen megsérült ifju, ekkor hirtelen kicsavarta a lövöldöző nő kezéből a revolvert s a kétségbeesett nőt a baresi csendőrséghez kísérte, a honnan azután a kaposvári kir. ügyészség fogházába szállították.

— **Lopás.** *Serdán* József téglaegető, szigetvári lakos a napokban Béczeán, Bálint József polgártól 8 kéve zsúppot lopott. Letartóztatták.

cán-piknik milyen fényesnek ígérkezik az idén. És Alóczyné intett az inasnak, mire az egy csésze párolgó teával és apró sandwich szeletekkel megrakott kicsiny asztalt tölt Andrea elé az ablakmélyedésbe.

— Eljönnek magok is? — kérdezte az idősebbik Horváth, miáltal letelepedett Andrea mellé egy karosszékre.

— Nem hiszem. Nem igen járunk mi sehova. El sem képzelheti, milyen otthon ülő lettem. Szólt Andrea, míg arisztokratikusan fehér kezeivel ajkaihoz emelte a csészét s olyan gondtalanul mosolygott, mint a régi jó időkben, mikor egy tuczat udvarló volt körülötte.

— Pedig kár. Szép mulatság lesz.

— Való is mulatni ilyen vén leánynak. Horváth Imre egy éktelen grimásszal dobta le a monoklit szeméről, hogy jobban megnézhesse a leányt, a ki így esti világitásnál csillogó fekete szemével, még mindig jól festett.

— Na hallja! ne vénitse úgy magát. Hiszen nem is olyan régen volt, a mikor az öcsémmel bemásztunk hálószobája ablakán és elloptuk a kamélia esokrot, melyet Gábor bátyánk küldött magának, vésztett fogadás fejében, Emlékszik?

Andrea mosolyogva bolintott.

— Emlékszem. Arra is emlékszem, hogy a bátyja, Gábor meghuzta érten fülét, magának is, meg az öcsésének is.

Erre aztán mindketten nevettek. Horváth Imrénék imponált, hogy Tardos Andreával, a ki mellett ő mindig kölyökszámban ment, most ilyen bizalmas hangon társalaghat.

— Miről van szó? A háziasszony hozzájuk lépett.

— Csak képzelje. Andrea azt mondja, hogy nem jönnek el a piknikünkre.

— Olyan nincs, hogy eimaradjatok. Mindnyáján ott leszünk.

— Ösmeretségünk sincs... (Andreának egy pillanat alatt megfordult a fejében a közelgő februári házbér, meg a fűtetlen szénkontó, meg minden nyomorúsága, melyet édesanyjával együtt szenved, a nélkül, hogy a két kis negyedik emeleti szoba bűtárain túl sejtene valaki.)

— Az a legkevesebb, csak bizd rá. Mindjárt beszélék is az anyáddal, szólt Alóczyné s nyomban fölkereste Tardosnét.

Mikor Tardosék hazamentek a zsúrról, félíg-meddig el voltak határozva, hogy részt vesznek a pikniken.

(Folytatás következik.)

— **Tűzhalál.** Nagy szerencsétlenségről értesít szuloki tudósítónk. *Mayer* György szuloki lakos István nevű 4 éves fiacskája két hasonló koru társával a szárító pajtába mentek játszani s e közben a pajtában levő szalmát meggyújtották. A hirtelen támadt füstből és tűzből két kis gyermek ki tudott menekülni, a kis Mayer István azonban, ki egyik szemére vak is volt, a tűz martaléka lett. A tűz ezenkívül 4 házat és több gazdasági épületet is megsemmisített.

— **Az ittas állapotban tett váltóaláírás érvénytelen.** Egy váltóperben a kifogásoknak hely adatott, mert a tanúk vallomásával beigazolást nyert, hogy alperes a váltó aláírásakor nagyfokú ittasága folytán cselekvőképességében annyira korlátozott volt, hogy érvényes váltónyilatkozatot nem tehetett. Ezzel a most hozott ítélettel új irányt követnek a bíróságok, mert eddig azt a kifogást, hogy a váltóadás a váltó aláírásakor beszámíthatatlan, részeg állapotban volt, nem fogadták el, amikor az adós a váltó aláírására vonatkozó körülményeket, mint saját tapasztalatain alapulókat, adta elő.

— **Gyakorlati baromfi tenyésztés a címé** *Parthay* Géza új könyvének, mely szakszerűen és gazdagon, illusztrálva foglalkozik a tyúkok, pulykák, gyöngytyúkok, kacskák és ludak sikeres tenyésztésével. *Parthay* ezen könyve nemcsak az egyetlen legjobb baromfi-tenyésztési munka, hanem teljesen gyakorlati alapon van írva így minden tenyésztő nagy hasznát veheti. Ára 3 korona és az összeg előleges beküldése mellett megrendelhető a „Szárnyasaink” című baromfi-tenyésztési szaklap kiadóhivatalában, *Budapest, VII. ker. Rottenhiller-utca 30. szám.*

Mulatságok.

— **Meghívó.** A „Szigetvári Olvasó-Egylet” 1905. év márczius hó 6-án zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **Pikniket** rendez a szigetvári ifjúság egy része jövő hó 4-én este a „Korona” szálloda nagytermében. Mint tudjuk az estély iránt az érdeklődés úgy helyben, mint vidékről — nagy. Eddig már 40 család irta alá a rendezőség ívét és ígérte megjelenését. A rendezőség pedig folyton buzgólkodik, a piknik-estély sikere érdekében.

— **A „Szigetvári Kath. Legény-Egylet”** 1905. évi márczius hó 5-én a vasuti vendéglő összes helyiségeiben házalapja javára, zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyenként 1 korona. Pártoló tagoknak 20 fillér engedmény. Kezdeté este 8 órakor. Kéretnek a t. hölgyek minél egyszerűbb öltözékben megjelenni. Felülfizetések köszönettel fogadjatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Tűzoltók táncestélye.** A szigetvári önkéntes tűzoltó-testület márczius hó 7-én este 8 órakor a vasuti vendéglőben zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként pártoló tagoktól 60 fillér. Családjegy 1 kor. 40 fill. Nem pártoló tagoktól 1 kor. Családjegy 2 kor. Működők és család tagjaiknak szabad bemenet. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a tűzoltó-testület.

Tarka krónika.

Máshol volt.

— Jelenet a tárgyalóteremből. —

Ellenfelek voltak a bíró előtt Mindakettő elkeseredett. Egyik sem bírta felfogni, miért nevezi őket a bíró olyan különös elnevezéssel. Miért mondja Grün Áronnak, hogy főmagánvádó, mikor ő épen Grün Áron? Stern Jakab se érte fel észszel, hogy mért volna ő terhelt, mikor férfi és épeszü, sőt épen hogy Stern Jakab? Érti a nyavalya ezt a németből ideplántált törvénykezési műszavakat.

— Hát mért kellett magát, Stern, elővezetni? Mért nem jött magától? kérdi a büntető bíró.

— Én khérem magamtul gyüttem. Engem nem vezetett senki se nem elő. Engem bekísért ide a Jobban uraság.

— Jól van, csak hallgasson.

— Ha thekintetes úr nem kérdez én hallgatók.

— Adja elő főmagánvádó: mi a panasza? mondja a bíró Grünnek.

— Már mint én?

— Igen, igen, hisz maga a főmagánvádó.

— Khérem eztet nem tudtam.

— Na hát most már tudja. Mi baja van a terhelttel.

— Én nem therhelem a tekintetes urat, engem hivatni thecett, azért gyüttem.

— No jó, hát mi a panasza.

— Nekem, khérem, az a panasom, hogy engem a Stern pofon ötötte.

— Igaz ez Stern?

— Hogy volna igaz? Ott se voltham.

— Tanuk vannak rá!

— Khérem én nem fagadok el thanut. Én thanuk nélkül is bebizonyitom, hogy nem ötöttem pofon a Grün, de nem is ütöttem. Ott se voltam. [Ez az úr, odagyün a kávéházba hozzám evvel a a Neumannal meg, evvel a másik thanuval: Goldberggel, aszongya nekem:

— Fogadjunk Stern, hogy én bebizonyitom magának, hogy maga nincs itt.

— Hogy én nem vagyok itt? Én? Ebben a kávéházban? Hogyne volnék itt?

— Hát fogadjunk tiz forintba, hogy én bebizonyitom hogy máshol van, hogy tehát nincs itt.

— Jól van, aszondom, fogadjunk. Avval letettük a pénzt ennek a tanú úrnak a kezibe, akit az Isten akárhova tegyen, Mert ez . . .

— Tartózkodjék minden személyeskedéstől, vágott szavába a bíró.

— Hát khérem, folytatja Stern, mondom, mindaketten odaadtuk a pénzt ennek az úrnak, mire Grün így szólt hozzám:

— Stern, mondja, Bécsben van maga?

— Micsoda beszéd ez? Hogy volnék én Bécsben?

— Tehát ön nincs Bécsben?

— Nem vagyok.

— Nohát, ha nincs Bécsben, akkor máshol van; ha pedig máshol van, akkor nincs itt. Ezt akartam bebizonyítani. — Erre a tanu, akinél a pénzt letettük odaadta Grünnek a pénzt.

— Így volt? — kérdezi a bíró.

— Így, khérem — szólt Grün — de

abban a percben Stern engem pofonütött.

— Igaz ez?

— Már hogy volna igaz, thekintetes bíró ur. Hogy ütöttem volna pofon. Hiszen nem is voltam ott. Ő maga bizonyította be, hogy máshol voltam, hogy nem voltam ott.

— De ott volt . . . vág bele izgatottan Stern.

— No akkor meg adja vissza nekem a 10 forintomat, meg ha ott voltam, adja ide a másik 10 forintot is, mert én akkor nyertem.

— No, no, de azért még sem szabad pofoszkodni.

— Hát azért engem a thekintetes úr majd megbüntet, de a 20 pengő az enyim.

Mivel a tanuk a pofont látták, Stern terheltet a bíró öt forint pénzbüntetésre ítélte. Ha a fogadási 20 forintot megkapja, még mindig haszna marad.

Irodalom.

— Március 15 Alkalmi színjáték egy felvonásban — Irta: Pásztor József. Március 15-ikének hangulatát, a szabadságharc emlékének fellángolását az öregedő lélekben a szabadság vágyának ragyogását a fiatal szívben fejezi ki a munka, mely rövid idő alatt nagy népszerűsége tett szert s az ország számos helyén, nagy lelkesedés mellett került színre.

Ifjúsági, társas és önképző köröknek különösen alkalmas, hogy március 15-ikének hangulatát költői módon hatásosan és hangulatosan fejezhessék ki. A szindarabban mindössze három szereplő van s díszlet sem kell hozzá, így könnyen színrehozható.

Ára 80, postai küldéssel 90 fillér. Az összeget utalványon vagy levélbélyegeken lehet beküldeni a szerző címére: Budapest VII., Columbus-utca 28. sz.

KÖZGAZDASÁG.

□ A répa szív- és szárrothadása.

Ezen betegség úgy a ezukor, valamint a takarmány-répat is megtámadhatja s az által ismerhető fel, hogy a középső, azaz az u. n. szívlevelek, gyors rothadásszerű feketedésben elhalnak. Különösen akkor veszedelmes, ha korán lép fel s így elég ideje van a továbbterjedésre. Ilyen esetben a feketedés az idősebb levelekre is átragad s némelykor a répa teljes levelézete, egész levélformája elpusztul.

Ha a betegség felépte után augusztus, szeptember hónapokban esős időjárás következik be, akkor a növények új leveleket fejlesztenek, melyek az elhalt szívlevelek közül hajtanak ki. Ezen új levélképződmények kisebbek mint az elhaltak, sötétebb zöldszíntűek s rendszerint egészségesek is maradnak úgy, hogy a beteg répa összességében esetleg már teljesen új levélkoronával rendelkezik. A répa középrészén azonban az elhalt szívlevelek mindig felfedezhetők. A leirt betegséget egy gombafaj idézi elő a Phoma Betae, mely azonban nemcsak a szívrothadásnak előidőzője, hanem a répa ugynevezett szárrothadásának is a mi tulajdonképpen nem más mint a szívrothadást előidőző gombának nagyobb mérvű elterjedése magán

a répagyökön. Rendszerint először a szívrothadás áll be, a mi azután maga után vonja a szárrothadást. Megfordítva is történhetik, de már ritkábban.

A szárrothadás tehát a szívrothadással teljesen analog rothadási processus s ennek is olyan ismertető jelei vannak, hogy más betegségektől és rovarrágásoktól könnyen megkülönböztethető. Rendszeren a répa felső vastagabb gyökrszét támadta meg ott, a hol az a legerősebben ékiasasodik. Ezután a rothadás beljebb is terjed. A beteg répák télen át el nem tarthatók, mert ha kupacba kerülnek, a betegség rohamosan terjed, megrontva az egész répagyököt s veszélyeztetve az egészséges répákat is.

Nagyon káros ezen betegség már azért is, mivel a beteg répák cukortartalmuk jelentékeny részét elvesztik, izellenekké és élvezhetetlenekké válnak, a mi úgy takarmányozási valamint ezukorgyártási szempontból nagy veszteséget jelent. A megbarnult részek ize rossz, minden édességet nélkülöző. A betegség ellen több, kevesebb sikerrel lehet védekezni 4%-os bordói lével. Három permetezés ajánlható, május, június, júliusban. A permetezés azonban csak a szívrothadás ellen ajánlható, tehát a betegség kezdeti stádiumában, vagy olyan helyeken, hol gyakori ezen betegség ott annak fellépése előtt.

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő

Epstein Bella
Lövinger Hermann
jegyesek.
Szigetvár. Pécs.

3772

1904. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sandó Sára és társai végrehajtatónak Gyeis János ellen vagyontörvényesség megszüntetési ügyében a szigetvári kir. járásbiróság területén lévő és Drávafokon fekvő a drávafoki 41 sz. tkvben A I. sor 50 hrsz. ingatlanra (ház 40 sz. a udvarral és kórttel) az árverést 755 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1905 évi márczius hó 4-ik napján délelőtt 11 órakor Drávafok községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alólis eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis — korona — fillért készpénzben, vagy az 1881 LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár 1904. évi június hó 6-ik n.

A szigetvári kir. Járásbiróság, mint tkvi. hatóság.

Molnár
kir. albiró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Duchon Ödön és csatlakozó társai végrehajthatónak Gyenis János végrehajtást szenvedő elleni 55 kor stb. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíróság területén lévő a drávafoki 413 sz. tjkvben A I. alatt felvett 1/4 telekből álló ingatlanra az árverést 1001 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1905 évi május hó 2-ik napján délelőtt II órakor Drávafok község bírójának házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 100 kor. 10 fill. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42.§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár 1905. évi február hó 16 n.

A szigetvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi kir. albiró, előadó helyett:

Molnár
kir. albiró.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szigetvári kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pohn Ferencnek, végrehajthatónak ifj. Poré József Farkas végrehajtást szenvedő elleni 263 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíróság területén lévő és a zsidóti 523 sz. tjkvben A. I. 1-3 rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 656 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1905 évi május hó 3-ik napján délelőtt 9 órakor Zsidóton a bírójának házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 65 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár 1905. évi február hó 16-ik n.

A szigetvári kir. Járásbíróság, mint tkvi. hatóság.

Vásárhelyi kir. albiró, előadó helyett:

Molnár
kir. albiró.

Szőlővessző eladási hirdetés.

Mélt. báró Biedermann Rezső ur szentegáti uradalmához tartozó szentmártoni gazdaságában következő amerikai szőlővesszők és ojtványok kaphatók:

Rip. portalis alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldajtvány:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. „ valamivel vékonyabb „ 50 „

Rupr. metallica alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldajtás:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. „ valamivel vékonyabb „ 50 „

Rip. portalis gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rupr. metallica gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rupr. monticola gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rip. portalis sima vessző I. felműltő:

I. osztályú válogatva ojtásra alkalmas 20 K.
II. „ 10 „

A vesszők minden betegségtől mentesek. Faj tisztaságokért felelősséget vállal az uradalom.

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Valkó József

uradalmi kasznár

Posta, vasút és táviráda állomás
Almamellék.

Tavaszi**Ujdonságok!**

Óriási választék a legújabb ruhakelmék, selymek és diszekben.

Minden háztartásban nélkülözhetlen!

Magnás vászon és

Angol fonál

kizárólagos eladási jog.

Deutsch Dávid fia

divatáruházában

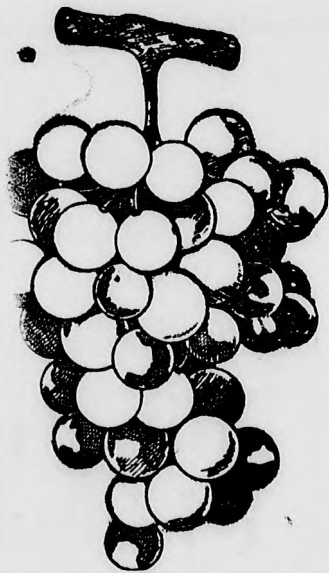
SZIGETVÁROTT

(Takarékpénztár épületben.)

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

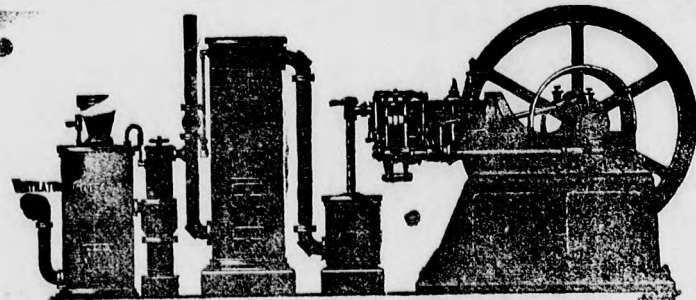
Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segéllyel és állami felügyelet mellett létesült.

Eladó.

2 darab hidegrerű, fedezetelési engedéllyel ellátott méntó egyik 178 cm. a másik pedig 180 cm. magas, mindkettő pej jegytelenek. 4 évesek. Levélbeli megkeresésre válaszol a tulajdonos.

Czím a kiadóhivatalban.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

• BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntöde: Bécs.

Benzin- és petroleum-motorok és locomoblok, szlív-gáz-motortelepek 2-3 fill. üzemköltséggel. — Kedvező fizetési feltételek. — Elsőrangú gyártmány. — Költségvetés és árjegyzék ingyen.

MEGHIVÓ.

A „Szigetvári Segély-Egylet Szövetkezet”

t. cz. tagtársai

az 1905. évi márczius hó 5-én d. e. 10 órakor

a „Korona vendéglő” nagytermében tartandó

XXXIII. évi RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

tisztelettel meghívottnak.

Közgyűlés tárgyát képezi:

1. Jegyzőkönyvi hitelesítők választása.
2. Igazgatóság jelentése
3. Felügyelő bizottság jelentése.
4. A mérleg 12 tétele alatti összeg feletti határozat.
5. 4 igazgatósági és 4 felügyelő bizottsági tag választása.
6. Az 1900. évi társulat felszámolása.
7. Az 1905. évi társulat alakulása.
8. Házvétel ügye.

Szigetvár, 1905. február hó 17.

Az igazgatóság.

Uri és női divat üzlet!

Ajánlja dusan felszerelt raktárát u. m. Rumburgi Creász és Irhoni vásznait, Schifon, Creton és pamut vásznak; Damaszt készletek fehér és színekben, asztalterítők, ágyterítők, függönyök és paplanok.

Női divat szövetek valamint blous és ruha selymek disz selymek nagy választékban.

Ujdonságok Voile Delain Francia batiszt és mosó kelmékben.

 Nap és esernyőkben nagy választék.

Különös figyelembe ajánlom uri divat cikkeimet

Ingek gallérok és kézelők.

Különlegességek Uri nyakkendők és zsebkendőkben.

Női szabó kellékek nagy raktára.

Olcsó árak és pontos kiszolgálásról előre is biztosítom a t. bevásárló közönséget.

Szives pártfogást kérve maradtam tisztelettel

Rechnitzer Sándor utóda.

Ujdonságok a farsangi idényre!

Ujdonságok a farsangi idényre!